ΙΑΤΡΟΙ

Ὁ Δερματολόγος ἰατρὸς κ. ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του. Κορίνθου 220, τηλ. 28-77.

***

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘ. ΚΕΚΚΑΣ, ἰατρὸς εἰδικὸς Παθολόγος. τ. ἰατρὸς «Εὐαγγελισμοῦ» Ἀθηνῶν δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Ραδινοῦ 16 καὶ Μαιζῶνος γωνία, 1ος ὄροφος πολυκατοικίας Καίσαρη (ἔναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), τηλ. 24-22.

***

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ — ΚΕΚΚΑ, ἰατρὸς μικροβιολόγος, Ἀγ. Νικολάου 46, τηλ. 61-01 (εἴσοδος ἐκ τοῦ Μαιευτηρίου), τηλ. οἰκίας 24-22.

***

ΣΤΑΥΡΟΣ Γ. ΓΟΒΔΕΛΑΣ, ἰατρὸς παθολόγος, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Κορίνθου 348, τηλ. 55—21 καὶ 32—12.

***

Ὁ Ὀδοντίατρος κ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Πλατεῖα Γεωργίου 27 καθ' ἑκάστην πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς.

***

Ὁ Ὀρθοπεδικὸς Χειρουργὸς ΓΡΗΓ. ΣΟΛΩΜΟΣ, ἐπανελθών, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του.

***

Ἰατρὸς ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΣΤΡΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, Παιδίατρος, Πλατεῖα Γεωργίου Α', ἀριθ. 10, τηλέφ. 30-74.

***

Τὸ ἰατρεῖον τοῦ νευρολόγου — Ψυχιάτρου — κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μετεφέρθη Βότση 32 (ἔναντι Δημαρχίας), τηλέφ. 72-058.

***

Ὁ Χειρουργὸς — Ἰατρὸς Δρ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΚΑΡΓΑΚΟΣ, Διευθυντὴς τῆς Β' Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου, Νοσοκομείου («Ὁ Ἅγιος Σάββας»), δέχεται καθ' ἑκάστην 5—7, πλὴν Σαββάτου. Ἰατρεῖον Μαιζῶνος 69 (Πλ. Ὄλγας), τηλ. 72-821.

***

Ὁ Καρδιολόγος ἰατρὸς κ. ΛΑΖΑΡΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του 2ος ὄροφος τῆς νέας πολυκατοικίας Πλατείας Γεωργίου Α' Μαιζῶνος 94, τηλ. 24-45.

***

Ὁ Ἰατρὸς ΧΡΗΣΤΟΣ Χ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ, δέχεται ἀπὸ 8.30—1 καὶ ἀπὸ 4—8 εἰς τὸ ἰατρεῖον του Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51-01, τηλ. οἰκίας 37-02.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΛΙΑΣ μαιευτὴρ — χειρουργὸς γυναικολόγος δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη — Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51-02.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ, Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου ὁδὸς Γούναρη — Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ. 49-22, οἰκίας 49-23.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΚΟΥΒΑΡΑΣ Νευρολόγος — Ψυχίατρος, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του καὶ δέχεται Κορίνθου 220—Ἀγ. Νικολάου (γωνία), 1ος ὄροφος πολυκατοικίας, τηλ. 24-79.

***

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ — ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ, δέχεται Ρήγα Φεραίου 141, τηλ. 25-65.

***

ΝΕΑ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ Dr. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗ. Ἐπὶ 15ετίαν σπουδάσαντος καὶ ἐξασκήσαντος ἐπάγγελμα ἐν Ἀμερικῇ. Ρήγα Φεραίου καὶ Γούναρη 17, Πάτραι, τηλ. 70-902 καὶ 66-51.

***

Ν. ΠΑΡΧΑΣ — Παιδίατρος, ἐπὶ τετραετίαν ἐσωτερικὸς ἰατρὸς τοῦ τμήματος νεογεννήτων καὶ προώρων εἰς τὸ Μαιευτήριον «Ἀλεξάνδρα», δέχεται εἰς τὸ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη 181 β' ἰατρεῖον του καθ' ἑκάστην 8—1 καὶ 5—8 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλέφ. 52-72.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΝΔΡ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ χειρουργὸς — ὀδοντίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην, Ὑψηλάντου 216 καὶ Γούναρη, τηλέφωνον 54—25.

***

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΚΑΡΑΛΗ — ΛΕΟΝΤΟΣ, ΕΙΔΙΚΗ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ, δέχεται καθ' ἑκάστην (πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) Μαιζῶνος 128, τηλ. 47-37, ὧραι ἐπισκέψεως 6—8 μ.μ.

Τὰ Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια τοῦ ἰατροῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, μετεφέρθησαν παραπλεύρως εἰς τὴν λευκὴν πολυκατοικίαν (α' ὄροφος), ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος ἀριθ. 48, τηλέφωνον οἰκίας 36-66, Ἐργαστηρίων 40-46.

***

Ὁ παθολόγος ἰατρὸς Ν. Α. ΤΣΙΛΙΡΑΣ, εἰδικὸς στομαχοεντερολόγος - ἡπατολόγος, θεραπεία ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΩΝ καὶ ΚΙΡΣΩΝ ἄνευ ἐγχειρήσεως, δέχεται Κανάρη 49, τηλ. 39-33, τὰς πρωΐνὰς καὶ ἀπογευματινὰς ὥρας καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέως 79 (παραπλεύρως Νομαρχίας) ἰατρεῖον του. Τηλ. 21-81 καὶ 92-45, Πάτραι. Ὧραι ἐργασίας ἰατρείου 8—1 καὶ 4—8 μ.μ. Ἐπίσης δέχεται ὑπαλλήλους δημοσίων Ταμείων Ὑγείας.

***

Δρ ΠΑΝ. Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΕΡΛΑΝΓΚΕΝ. Δέχεται ἀπὸ 8—1 καὶ 4—8 μ.μ. Ἰατρεῖον: Κανακάρη 146, τηλ. 28-41. Κατοικία: Μεσολογγίου 2.

***

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ — ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου καὶ Ρ. Φεραίου 70, τηλ. 36-32.

***

Ὁ εἰδικὸς παθολόγος ἰατρὸς ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀράτου καὶ Μαιζῶνος 57 (Πλατεῖα Ὄλγας).

***

Οὐρολογικὴ Κλινικὴ Πατρῶν «Ὁ ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ» Δ. ΚΟΥΚΟΥ. Παθήσεις Προστάτου, Κύστεως, Νεφρῶν καὶ Γεννητικῶν ὀργάνων Γούναρη καὶ Ἀθαν. Διάκου 27, τηλ. 72-180.

***

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Παιδίατρος, τέως ἰατρὸς Πανεπιστημιακῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς Νοσοκομείου Παίδων «ΑΓ. ΣΟΦΙΑ». Δέχεται καθ' ἑκάστην 4—7 ἐν τῷ ἰατρείῳ του Μαιζῶνος 131 καὶ Πατρέως γωνία, α' ὄροφος, τηλ. 72—822.

***

Ἡ ὀδοντίατρος Δρ. ΚΑΛΛΙΟΠΗ Κ. ΠΑΠΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ ἐπὶ διετίαν βοηθὸς Προσθετικῆς τῆς ὀδοντιατρικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ (Γερμανίας), δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον της Βότση 17, τηλ. 53-00.

***

ΕΥΓΕΝΙΑ Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ, Παιδίατρος Πλατ. Γεωργίου Α' καὶ Γεροκωστοπούλου 22, τηλ. 72-343 τέως ἰατρὸς Νοσοκομείου Παίδων «Ἁγία Σοφία».

***

Ὁ ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ, εἰδικὸς ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὸ ἰατρεῖον του Πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀριθ. 9, τηλ. 36-65.

***

Ὁ Παιδίατρος κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΙΜΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ δέχεται Ἁγίου Νικολάου 41, τηλ. 36-66.

***

Ὁ χειρουργὸς — ὀδοντίατρος Δρ. ΠΕΤΡΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, (B.S., D.M.D.) σπουδάσας καθ' ὁλοκληρίαν ἐπὶ 9 συνεχῆ ἔτη δι' ὑποτροφίας ἐν Ἀμερικῇ εἰς τὰ Πανεπιστήμια τῆς Ν. Ὑόρκης, Βοστῶνης καὶ Σικάγου τῶν ὁποίων τυγχάνει ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ καὶ INTERN. Δέχεται καὶ ἐπὶ συνεντεύξει εἰς τὸν 3ον ὄροφον τῆς πολυκατοικίας Γκολφινοπούλου, Γούναρη — Κανακάρη (ἔναντι ΟΤΕ), τηλ. 56-06.

***

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, Κορίνθου καὶ Φιλοποίμενος 41 (πρώην Α' Ταμεῖον), τηλ. 41-06

***

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ, ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Βασιλείου Ρούφου 90, κάτωθεν Ἀγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68-92.

***

Ἡ Ὀδοντίατρος κ. ΘΕΟΔΩΡΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ — ΖΗΝΟΖΗ, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος 94 ἰατρεῖον της, τηλέφ. 33-67.

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του εἰς τὴν οἰκίαν του, Μαιζῶνος 59, ἄνω μέρος Πλατείας Ὄλγας, παραπλεύρως Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, ὅπου δέχεται καθ' ἑκάστην. Τηλέφ. 23-28.

ΔΙΑ ΝΑ ΠΕΡΙΛΗΦΘΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Πρὸς τοὺς ἀρχηγοὺς κομμάτων κ. κ. Παναγ. Κανελλόπουλον καὶ Γεώργ. Παπανδρέου ἀπεστάλη τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα:

«Παραγωγικαὶ τάξεις ἀγροτῶν βιοτεχνῶν, ἐπαγγελματιῶν καὶ γενικώτερον ἐργαζόμεναι παραγωγικαὶ τάξεις, ἀξιοῦν, καταρτιζομένους συνδυασμοὺς ὑποψηφίων ἀπαραιτήτως περιληφθῆ ἀνάλογος ἀριθμὸς ἐκπροσώπων των. Ἐπιβάλλεται καὶ δύναται διπλασιασθῆ σχετικῶς ἀριθμὸς ὑποψηφίων πρὸς ἱκανοποίησιν φιλοδοξιῶν καὶ γενικωτέρας ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκλογὴν ἱκανωτέρων ἐκ μέρους πολλῶν προέδρων Κοινοτήτων.

Μάκης Τζιλιλῆς, ἐκπρόσωπος Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἀγροτῶν Ἑλλάδος καὶ Νομαρχιακὸς Σύμβουλος Ἀχαΐας».

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΔΟΞΑΣΙΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΗΣΙΟΔΟΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τὰς πραγματικὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ του: «Τετάρτη καὶ Παρασκευὴ τὰ νύχια σου μὴ κόψης τὴν Κυριακὴ νὰ μὴ λουσθῆς ἂν θέλῃς νὰ προκόψῃς». Ἐὰν δὲν τηρήσουν τὰς τοιαύτας προσταγὰς πιστεύουν ὅτι «θὰ τοὺς δγῆ σὲ κακό».

Ὁμοίως ἐθεώρουν δυσοίωνον νὰ κρώξῃ ἡ φλύαρη καρακάξα εἰς ἑξέχον ξύλον τῆς οἰκίας. Διὰ τοῦτο δὲν κατέλειπον, κτίζοντες οἰκίαν, τοιαῦτα ἐξέχοντα ἐρείσματα δυσοιώνων πτηνῶν.

«Μηδὲ δόμον ποιῶν ἀνεπίξε-
(στον καταλείπειν
μή τοι ἐφεζομένη κρώξῃ λα-
(κέρυζα κορώνη».
(στ. 746-47)

Σήμερον δυσοίωνα πτηνὰ θεωροῦνται ἡ γλαῦξ, ὁ κόραξ, ὁ νυκτοκόραξ Ἀπαίσιος ἐκλαμβάνεται τούτων ὁ κρωγμὸς προμηνύων συνήθως, ὡς παρὰ τῷ λαῷ πιστεύεται, δεινὸν κακόν, θάνατον.

Ἀπέφευγον ὡσαύτως νὰ οὐροῦν εἰς τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐκβολὰς τῶν ποταμῶν, διότι πίστις βαθεῖα ὑπῆρχεν ὅτι ἑκάστη πηγὴ εἶχε καὶ τὸν δαίμονά της, οἱ δὲ ἐκβάλλοντες εἰς τὴν θάλασσαν ποταμοὶ ἦσαν ἱεροί.

«Μηδὲ ποτ' ἐν προχοῆς ποτα-
(μῶν ἄλαδε προρεόντων
μηδ' ἐπὶ κρηνάων οὐρεῖν μά-
(λα δ' ἐξαλέασθαι».
(στ. 757-58)

Μία δεισιδαιμονικὴ θρησκευτικότης διακατέχει ὅλον τὸ ἔργον τοῦ Ἡσιόδου (Ἰδέ: Nilsson 1. Ἡ ἑλληνικὴ θρησκευτικότης 2. Ἑλληνικὴ Λαϊκὴ Θρησκεία, J. E. Harrison, Prolegomena to the study of Greek Religion, hte rise of the Greek epic: G. Murray).

Ἡ σημερινὴ λαογραφικὴ ἐπιστήμη πλεῖστα ἀντλεῖ ἐκ τῆς ἀκενώτου πηγῆς τῆς ἀρχαιότητος. Ἐξ ὅλων τῶν παρατηρήσεων προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ πνεῦμα, ἡ σκέψις τῶν ἀρχαίων προγόνων μας μετελαμπαδεύθη, μετεδόθη εἰς τοὺς νεωτέρους Ἕλληνας σχεδὸν ἀνόθευτον.

Ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου μέχρι σήμερον εἶναι ἡ αὐτή, ἐνιαία, περιτράνως τῆς συνεχείας αὐτῆς ἀποδεδειγμένης καὶ ἐξ ἄλλων τῆς ἐπιστήμης περιοχῶν, ὡς τῆς ἱστορίας καὶ τῆς γλωσσολογίας.

Ὁ Χριστιανισμός, συντρίψας κατὰ τὴν δισχιλιετῆ ζωήν του τὰ εἴδωλα τοῦ ἀρχαίου κόσμου, ὅμως δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποβάλῃ καὶ ἐκριζώσῃ ἀπὸ τὰς καρδίας τῶν ἀνθρώπων τὴν πίστιν εἰς τὰς λαϊκὰς προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίας, οὔτε καὶ εἰς τὸ μέλλον θὰ κατορθώσῃ τίποτε, ἐφ' ὅσον οἱ ἴδιοι φόβοι καὶ ἀγωνίαι, αἱ αὐταὶ προσδοκίαι καὶ ἀνησυχίαι περικυκλώνουν τὸ πνεῦμα τῶν νοῦν τῶν γηΐνων ὑπάρξεων. Ἔτσι ὁ Ἡσίοδος θὰ ἐξακολουθῇ νὰ εἶναι πάντοτε σύγχρονος καὶ ἐπίκαιρος.

Γ. Χ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΗΣ

ΡΕΤΣΙΝΑ Καρέλα

ΜΗΛΟΝ ΤΗΣ ΕΡΙΔΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΒΕΝΕΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΛΑΤΙΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

ἔγγραφον, οἱ πρόγονοι τῆς νύμφης ὑπῆρξαν ἀπὸ πολλοὺς χρόνους εὐγενῆς γενεὰ τῶν Ἐνετῶν καὶ τῇ εὐνοίᾳ τούτων ἐγένοντο οἱ πρόγονοι αὐτοὶ κύριοι τῶν κτήσεων τοῦ Αἰγαίου Πελάγους. Αἱ διαπραγματεύσεις τοῦ συνοικεσίου ἀκυροῦνται.

Ὁ Θωμόπουλος εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Πατρῶν (σ. 323, νέα ἔκδοσ.) μνημονεύει ἁπλῶς τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον τῆς Βενετίας πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ παραπέμπει τοῦτο εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ 1—14 ἔγγραφα τοῦ Γκέρλαντ. Ἐκ τῶν 14 τούτων ἐγγράφων, μόνον τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1362 εἶναι τὸ ἀπευθυνθὲν πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ τὴν ὑπόθεσιν τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὸν μνημονευθέντα γάμον, ἐνῷ ἄλλα ἐκ τῶν ὑπολοίπων ἐγγράφων διαλαμβάνουν ἐνεργείας τῆς Βενετίας διὰ νὰ ἀποτραπῇ τὸ συζητούμενον συνοικέσιον.

Κατόπιν τῶν ἐπιμόνων ἐνεργειῶν καὶ ληφθέντων μέτρων ὑπὸ τῆς Βενετίας πρὸς ἀναστολὴν τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὸ συνοικέσιον τοῦ ἀδελφοῦ του, ἠναγκάσθη ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νὰ ὑποκύψῃ. Ἀκολούθως ἡ Βενετία, μὴ λαμβάνουσα ὑπ' ὄψιν τὰς ἐνστάσεις τοῦ ἡγεμόνος Ροβέρτου (τοῦ ὁποίου τὴν ὑποστήριξιν διὰ τὸ συναικέσιον ἐζήτησεν, ὡς εἴδομεν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος), διέταξε νὰ ἀπαγάγουν τὴν Φιορέντσαν καὶ νὰ τὴν ὁδηγήσουν εἰς τὴν Κρήτην. Διὰ νὰ παραμερίσῃ δὲ τελείως τοὺς Ἀτσαγιόλη, πορεκίνησεν ὁ ἐν Εὐβοίᾳ πρόξενος τῆς Βενετίας (ὡς φαίνεται καθ' ὑπόδειξιν τῆς Δημοκρατίας αὐτῆς) ἕνα ἐν Εὐβοίᾳ ζῶντα ἐξάδελφον τῆς νεαρᾶς ὑποψηφίας νύμφης, τὸν Νικολὸν Σανοῦδον Σπετσαμπάντα, νὰ στρέψῃ τὴν προσοχή του πρὸς τὴν Φιορέντσαν καὶ νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν Ἐνετικὴν Δημοκρατίαν τὴν ἄδειαν συνάψεως γάμου μετ' αὐτῆς (Χέρτσμπεργκ, Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος 11 σ. 349 γερμανιστί».

Ἐν συνεχείᾳ, ἡ Βενετία δι' ἐγγράφου της ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1363 ἀγγέλλει ὅτι συμφωνεῖ καὶ ἐγκρίνει τὴν τελετὴν τοῦ σχεδιαζομένου γάμου. Τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Βενετίας ἀνήγγειλεν μὲ μεγάλην χαράν εἰς τὸν ὑποψήφιον γαμβρόν, ὁπότε οὗτος, σπεύσας εἰς Κρήτην, ὅπου εὑρίσκετο ἡ νεαρὰ δούκισσα, παρέλαβεν αὐτὴν καὶ ὡδήγησεν εἰς τὴν Βενετίαν. Ἐκεῖ ἐτελέσθη ὁ νέος γάμος κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἔτους 1364 (Χέρτσμπεργκ, ὡς ἀνωτέρω, σελ. 349).

Δι' ἄλλου ἐγγράφου της ἀπὸ 10 Μαρτίου 1364 ἀποτείνεται ἡ Ἐνετικὴ Δημοκρατία πρὸς τοὺς ἐξοχωτάτους συγκληρονόμους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, δοῦκα Νικολὸν Σανοῦδον καὶ δούκισσαν Φιορέντσαν, καὶ ἐκφράζει τὴν ἱκανοποίησίν της διὰ τὸν μεταξὺ των τελεσθέντα γάμον.

Δι' ἰδιαιτέρων ἐγγράφων της ἀπὸ 13 Ἀπριλίου, 14 Μαΐου καὶ 1 Ἰουνίου 1364 ἐπιτρέπει ἡ Δημοκρατία εἰς τὴν ἤδη ὑπανδρευθεῖσαν δούκισσαν τοῦ Ἀρχιπελάγους Φιορέντσαν Σανούδου νὰ ἐφοδιάζῃ τὴν Βενετίαν μὲ βάμβακα ἐκ Σαντορίνης μέσῳ τῆς Εὐβοίας, καὶ τὴν 23 Αὐγούστου ἐπαινεῖ τὸν δοῦκα Νικολὸν Σανοῦδον διὰ τὴν συμβοήθειάν του πρὸς καταστολὴν ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης ἀνταρτικοῦ κινήματος.

Π. ΣΤΕΡΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
Φιλόλογος - καθηγητὴς Γερμανικῆς

ΤΟ Γ' ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ "ΑΧΑΙΟΥ,,

Τὸ Περιοδικὸν «Ἀχαιός», ἐπιστημονικὸν ὄργανον τῆς Ἑταιρείας Νέων Ἐπιστημόνων Πατρῶν, κυκλοφόρησε τὸ Γ' τεῦχος του καὶ εἶναι ἕνα ἄλμα αὐτὸ τὸ τεῦχος του καὶ μιὰ σταθερὴ ἐλπίδα.

Θὰ μπορούσαμε θέβαια νὰ κάνουμε, ὅπως καὶ στὸ σημείωμά μας ἀπὸ ἄλλες στῆλες γιὰ τὸ Β' τεῦχος του μερικὲς ἐπιτιμητικὲς παρατηρήσεις. Θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ὅτι πρέπει νὰ μᾶς ἐνδιαφέρουν πρῶτα ἀπὸ ὅλα τὰ θέματα καὶ τὰ προϊόντα τῆς περιοχῆς μας καὶ φιλοδοξία μας νᾶναι τὰ θέματά μας αὐτὰ νὰ προβληθοῦν στὸ πανελλήνιο καὶ νὰ δώσουμε καὶ ἐμεῖς τὴ συμβολή μας στὴ πανελλήνια δημιουργικὴ προσφορά, ἀλλὰ καὶ μὲ αὐτὸ ποὺ προσφέρουν, προσφέρουν κάτι σημαντικό.

Τὸ Γ' τεῦχος ἀνοίγει μὲ τὸ κείμενο («Ὁ φοιτητὴς καὶ ἡ Ἀνωτάτη Παιδεία στὴν Ἑλλάδα») τοῦ Ἑλληνοαμερικανοῦ καθηγητὴ Στ. Ρουσσέα. Εἶναι μιὰ παραστατικὴ εἰκόνα τῶν κακῶς κειμένων στὴν Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσή μας. Ὁ κ. Ρουσσέας κάνει διάγνωση τῆς ἀρρώστειας της καὶ μᾶς ὑποδείχνει τὸ τρόπο νὰ θεραπευτεῖ. Ἀνάγκη ἀλλαγῆς. Ἡ ἀλλαγὴ καὶ ἐδῶ εἶναι ὁ μόνος δρόμος τῆς σωτηρίας. Ἡ Ἀνωτάτη Ἐκπαίδευσή μας, μόνο οἶκτο γιὰ τὴν Ἑλλάδα μπορεῖ νὰ συνεισφέρει. Οἱ καλύτεροι νέοι μας κάνονται, οἱ ἐκλεκτοὶ νέοι τῆς φυλῆς μας δὲν προσφέρουν τίποτε στὴ φυλή μας. Ὁ ἄνθρωπος παράγοντας εἶναι τὸ πρῶτο κεφάλαιο σὲ μιὰ χώρα καὶ οἱ ἐκλεκτοὶ νέοι της εἶναι τὸ ἀπαραίτητο προζύμι γιὰ νὰ δώσῃ αὐτὴ ἡ χώρα αὔριο τὸν ἄρτον τῆς ζωῆς.

Τὸ δεύτερο κείμενο, τοῦ θεολόγου Γιάννη Ζήκου, εἶναι ἕνα φωτεινὸ κείμενο, ποὺ μᾶς ἀναγκάζει νὰ τὸ προσέξουμε πολὺ καὶ μᾶς δίνει πολλὲς ἀφορμὲς γιὰ γόνιμη σκέψη. Ὁ Γ. Ζῆκος σὲ αὐτὸ δείχνεται ἕνας ἀνήσυχος καὶ προβληματισμένος ἐπιστήμονας, ποὺ ἔχει πετάξει τὶς στεῖρες παρωπίδες τῶν θεολόγων καὶ μπορεῖ νὰ δεῖ τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ πιὸ σπουδαῖο, ἔχει τὸ θάρρος καὶ νὰ πεῖ. Εἶναι τιμὴ γιὰ ἕνα περιοδικὸ νὰ φιλοξενεῖ τέτοια κείμενα. Οἱ Χριστιανοὶ ξέχασαν τὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ· ἂν δὲν δοῦμε τὴν ἀλήθεια τίποτε δὲν μποροῦμε νὰ κερδίσουμε ἀπὸ αὐτή.

Τὸ ἑπόμενο κείμενο, τοῦ δικηγόρου Ε. Ματσούκη («Τὸ αὐτόματο καὶ τὸ κατὰ συναίνεση διαζύγιο»), εἶναι μεστὸ ἀπὸ σοφὴ ἐπιχειρηματολογία. Ὁ ἄρθρο γράφος ρίχνει καὶ αὐτὸς τὸ θάρος του στὸ δίσκο τῆς ζυγαριᾶς ὑπὲρ τοῦ κατὰ συναίνεση διαζυγίου.

Τὰ δύο ἄρθρα, ποὺ ἀκολουθοῦν, τοῦ οἰκονομολόγου Ἠλία Μπάρλου («Πληθυσμιακοὶ Ἀνάλυσις καὶ δημογραφικὴ ἐξέλιξις τοῦ Νομοῦ Ἀχαΐας») καὶ τοῦ δικηγόρου Ἀνδρέα Μαγλάρα («Ἡ ἐν Δύμῃ στάσις ὑπὸ τοῦ Σώσσου Ταυρομενέος»), εἶναι κείμενο, ποὺ πρέπει νὰ χάνουν ὅλη τὴν ἐπιδοκιμασία μας. Νὰ ὅπως τόπαμε ἔπρεπε νᾶναι ὁ δρόμος γιὰ τὸν Ἀχαιό. Ἡ μελέτη καὶ ἡ προβολὴ τῶν προβλημάτων καὶ τῶν θεμάτων τῆς περιοχῆς μας. Ὁ Η.Μ. ποὺ μᾶς δίνει καὶ ἕνα παραστατικὸ ρεπορτὰζ σὲ κατοπινὲς σελίδες του τοῦ Α' οἰκονομικοῦ συνεδρίου, δίνει μιὰ πλήρη πληθυσμιακὴ καὶ δημογραφικὴ εἰκόνα τοῦ νομοῦ μας, ἀλλοίμονο τόσο ζοφερή. Ὁ μισὸς πληθυσμὸς τοῦ Νομοῦ μας, ὁ μισὸς πληθυσμὸς τῆς χώρας μας δὲν ξέρει οὔτε τὸ ἀλφαβητάριο. Ὁ Ἀν. Μαγλάρας, πάλι προσφέρει μὲ τὴ σημαντικὴ αὐτὴ μελέτη του, ποὺ θγῆκε μάλιστα καὶ σὲ ἀνάτυπο, τὸ πρῶτο τοῦ («Ἀχαιοῦ»), ἕνα ἱστοριοδιφικὸ κείμενο γιὰ ἕνα πρόσωπο καὶ μιὰ ἐποχὴ ἀπὸ τὰ πιὸ σημαντικὰ τῆς Ἀρχαίας ἱστορίας τῆς περιοχῆς μας.

Γιὰ τὸ παλιὸ συμμαθητή μου καὶ τὸ σημαντικὸ θεολόγο τώρα Κ. Γρηγοριάδη δὲν λέω τίποτα γιὰ τὴ μελέτη του. Ὁ Κ.Γ. εἶναι γνωστὸς στὸ πανελλήνιο πιὸ πολὺ μὲ τὰ πρότυπα σχολικὰ βιβλία του. Ἡ μελέτη του («Ὁ ἄνθρωπος ὡς πρόσωπον») ἀποπνέει τὴ σπουδή του σὲ γερμανικὰ Πανεπιστήμια. Εἶναι γεμάτη ἀφαίρεση καὶ ἰδεαλιστικὸ πνεῦμα καὶ ὁ Σ. Ἀντωνόπουλος μὲ τὸ μικρὸ ἄρθρο του «Φυσικὴ ραδιενέργεια - ἀτομικὴ διάσπασις» δείχνεται ἕνας ἄξιος θεωρητικὸς τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν. Γιὰ τὸ Γιάννη Γιαννόπουλο, τὸν διευθυντὴ τοῦ περιοδικοῦ, δὲν γράφουμε σὲ αὐτὸ τὸ σημείωμά μας, ἂν καὶ σὲ αὐτὸν χρωστιέται τὸ πιὸ μεγάλο μέρος τοῦ μόχθου καὶ τῆς προσφορᾶς τῆς ἔκ